

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5210 4 PAGINI — 25 BANI Joi 17 februarie 1966

CE FEL DE COLEG EȘTI?

O elevă, Elena D. din Sibiu, ne-a scris recent o scrisoare cerându-ne să o ajutăm să-și lămurească o nedumerire. „La noi în clasă există o practică — ne scrie Elena. Un grup de elevi își rezolvă temele pentru această zi, iar un alt grup de elevi copiază aceste teme de la „binevoitorii” lor colegi. Sîntem în clasa a X-a. Eu fac parte din colectiv numai de anul acesta. Majoritatea elevilor sînt însă colegi din clasele mai mici. La început, mie nu mi s-a cerut acest serviciu, eram nouă în clasă și nu îndăzărui să mă implic în așa ceva. Apoi însă mi s-a cerut să lucrez la rezolvarea temelor rezolvate de colegii mei, am fost taxată drept o colegă rea. Într-o adunare am avut o discuție foarte aprinsă: le-am spus colegilor că pot veni mai devreme la școală și să explic celor care n-au înțeles un exercițiu sau o problemă, că ori cîine poate veni la mine acasă să lucrez împreună o temă mai grea, dar că o dată ca te-tele pentru copiat mi se pare un lucru necinstit. Neînștit și din partea mea, dar și a celor care, nefiind obișnuiți să muncească singuri, își însușesc munca altora. N-am fost înțeleasă și verdictul o fost necruțător: sînt lipsită de spirit colegial. Chiar și lapțul că am ridicat această problemă într-o adunare U.T.C. n-a fost pe placul colegilor. De atunci sînt ocrotită. Mă doare o asemenea apreciere pentru că îmi sînt dragi colegii și suport greu indiferența lor. Să aibă ei dreptate?”

Întrebările pe care și le pune Elena, se pot auzi frecvent în colectivele de elevi. „E un bun coleg, sau nu e un bun coleg” sînt aprecieri curente în lumea școlii. Dar care sînt criteriile după care se fac aceste aprecieri? Am scotit că răspunsul cel mai bun îl pot da elevii înșiși. De aceea am întreprins o anchetă printre elevii Liceului nr. 10 din Timișoara, rugîndu-i să ne răspundă la următoarele întrebări:

- „Vă considerați sau nu buni colegi? De ce?”
- „Atitudinea combativă, fermă, corespunde sau contravine spiritului de colegialitate?”

La ultima întrebare a anchetei am solicitat și părerea unor tovarăși profesori. Reproducem mai jos o parte din răspunsurile primite.

Voicu Groza — clasa a X-a A: Sîntem un colectiv unit. Ne unește pasiunea pentru matematică și fizică, pentru literatură, muzică și sport. Dar mai presus de toate ne unește dorința de a acumula un volum mare de cunoștințe, de a ne forma ca oameni cu un larg orizont, cu trăsături morale și de caracter înaltate. Avînd acest scop, între noi s-au stabilit relații foarte frumoase. Aș spune nu numai că sîntem buni colegi, dar sîntem buni prieteni. De aceea sîntem foarte severi unul cu celălalt. Și putem fi așa pentru că sîntem exigenți în primul rînd cu noi înșine. Ne bucurăm în școală de aprecierea că sîntem o clasă disciplinată, fruntașă la învățătură. Dar am ajuns aici pentru că n-am trecut cu vederea nici o abatere, ori cît de mică parea ea. Sîntem buni colegi

Aurica Horvath, de la Uzinele „Steagul roșu” Brașov, evidențiată în întrecerea socialistă, determinînd la calorimetru cantitatea cuprului din fontă. Foto: S. VIOREL

Institutul de studii și proiectare în construcții, arhitectură și sistematizare. În atelierul de machete al Institutului, arhitecții Mihai Enescu, Marcu Anghel și Ștefan A-tanasu verificînd soluția de ansamblu la noul spital de 900 paturi de la Baia Mare, ce se află în curs de proiectare. Foto: AGERPRES

De ce nu folosesc constructorii toate „cheile” pentru a se deschide la timp ușile apartamentelor

Constructorii din întreaga țară se află în prezent într-un dialog cu ei înșiși: analizează cum au muncit anul trecut, caută soluții pentru a spori eficacitatea investițiilor și a ridica pe o treaptă mai înaltă activitatea de construcții, așa cum prevăd Directivele celui de-al IX-lea Congres al partidului.

— Rezultatele obținute de colectivul nostru — ne spune tovarășul inginer GH. BRIN-ZAN, directorul grupului nr. 1 de construcții Ploiești — sînt însemnate, dar ele nu constituie o limită, ci un punct de plecare spre altele și mai bune. Tovarășul director al grupului avea în vedere faptul că pe șantierele de construcții din Ploiești s-au folosit în anul trecut o serie de metode noi, de mare productivitate: cofraje glisante, montajul pe subansamblu prefabricate din beton armat și precomprimat, extinderea înlocuirilor la materialele deficitare etc.

Constructorii ploieșteni au pășit în 1966 cu această experiență și sînt hotărîți s-o fructifice cît mai bine. Pentru aceasta — așa cum a rezultat din discuțiile pe care le-am avut cu specialiștii constructori și tineri — se rezolvă anumite probleme. — Ca și în alte domenii, ne arată ing. SERGIU BEINAT, organizarea constituie cheia succeselor. Dar ca să te organizezi temeinic trebuie mai întîi să știi ce ai de făcut. Ca să putem asigura execuția în ritm rapid a obiectivelor viitoare, propun să se ia măsuri ca noi, constructorii, să primim planul în forma sa definitivă înainte de începerea perioadei de execuție. Aceasta ne-ar ajuta într-adevăr să ne organizăm mai bine munca și să creăm front de lucru de rezervă. Anul trecut, datorită instabilității planului și a altor cauze, cum sînt: aprovizionarea tehnic-materială necorespunzătoare, randamentul scă-

zut al activității schimbului II, nefolosirea la întreaga capacitate a unor utilaje etc., lucrările nu s-au desfășurat ritmic, ceea ce a dus la stagnări în anumite perioade și la aglomerări în altele. Cea mai mare parte a lucrărilor s-au executat în ultima perioadă a anului, cînd deja constructorii trebuiau să treacă la deschiderea de front de lucru pentru 1966. Din cele 1562 apartamente planificate pentru anul trecut, 676 au fost predate în trimestrul patru. Intensificarea activității către sfîrșitul anului a avut repercusiuni și asupra calității, în special la lucrările de finisaj, (parchete, zugrăveli, vopsitorii, fațade).

— Pentru asigurarea ritmicității în execuția și predarea apartamentelor societatei necesar — arată inginerul AUREL JULA — ca în planificarea și organizarea muncii pe șantier să se introducă metoda „drumului critic. Această metodă înlocuiește eșalonarea calendaristică a lucrărilor cu o exemplificare concretă a locului și importanței fiecărei operații stabilind cu exactitate timpul de execuție pentru fiecare fază de lucru. Organizarea șantierei pentru asigurarea unui ritm bun de lucru presupune, pe lângă cele arătate mai sus, permanentizarea cadrelor de constructori, întărirea disciplinei muncii pe șantier. Faptele arată că disciplina constituie una din principalele rezerve insuficient folosite de constructori.

GH. NILĂ (Continuare în pag. a III-a)

S-AU ÎNCHIEAT CONFERINȚELE PENTRU ÎNFIINȚAREA UNIUNILOR RAIONALE ALE COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

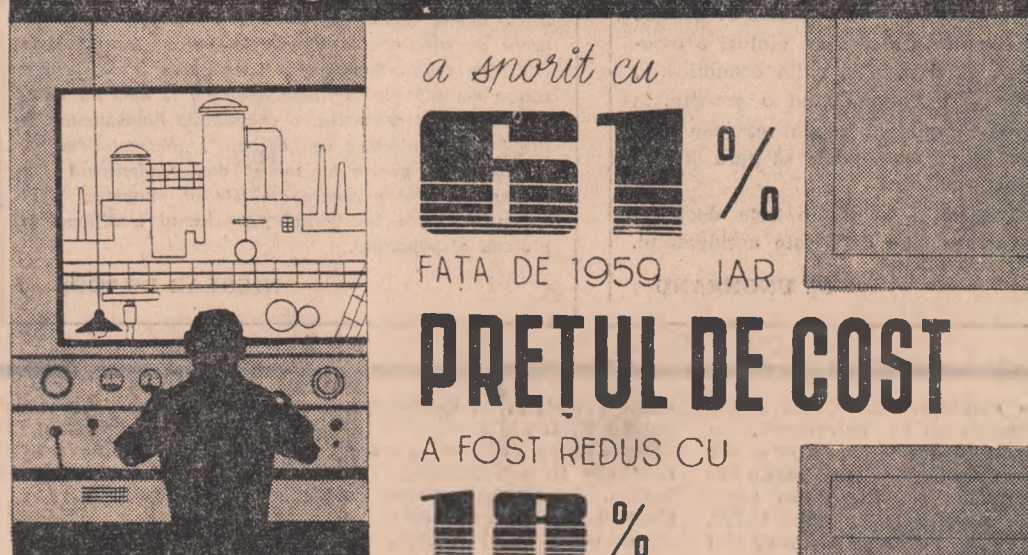
Conferințele pentru înființarea uniunilor raionale și organizarea acestora au avut loc în toate raioanele țării. Ele au constituit încă un prilej pentru țărani cooperatori delegați de a-și manifesta adevărată față de hotărîrile Congresului al IX-lea și plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie 1965. Dezbaterile au

constituit o analiză temeinică, sub toate aspectele, a activității cooperativei și adoptarea de măsuri practice pentru rezolvarea în cele mai bune condiții a sarcinilor ce revin uniunilor raionale și organizarea în consolidarea economic-organizatorică a cooperativei agricole. O atenție deosebită s-a acordat măsurilor imediate de pregătire a campaniei agricole de primăvară. Conferințele au ales consi-

liile uniunilor raionale și organizarea acestora, precum și delegații la Congresul Uniunii Naționale și la conferințele de înființare a uniunilor regionale. În prima ședință plenară, consiliile uniunilor raionale și organizarea au ales birourile executivă și au desemnat comitetele filialelor raionale ale casei de pensii. (Agerpres)

În perioada 1960-1965 în industrie

PRODUCTIVITATEA MUNCII

Cititi

IN PAG. 2:

- Trei tineri scriitori
- Pe urmele scrisorilor nepublicate.

IN PAG. 3:

- Măsurile sînt bune. Cum se îndeplinesc? (Viața de organizație).
- SPORT.

Un răspuns care cere alte răspunsuri

În raidul-anchetă privind pregătirea parcului de tractoare și mașini agricole pentru campania de primăvară în S.M.T. din regiunile Argeș și Iași, publicat miercuri, 16 februarie, în ziarul nostru, ca și într-un articol anterior referitor la repararea utilajului agricol în S.M.T. din regiunea Crișana, se semnala că unitățile întreprind greutăți în aprovizionarea cu piese de schimb. Din această cauză în cele trei regiuni (ca și în altele) un număr însemnat de tractoare și mașini agricole nu pot fi puse în stare de funcționare.

Pînă la 20 februarie, dată la care Consiliul Superior al Agriculturii a prevăzut să se termine repararea și revizuirea întregului parc de tractoare și mașini agricole care va lua parte la executarea lucrărilor din apropiata campanie agricolă, au mai rămas doar trei zile.

Ce perspective au unitățile de a primi piesele trebuincioase? Am adresat această întrebare tovarășului inginer Vasile Bratu, director al Direcției generale de aprovizionare tehnic-materială din Consiliul Superior al Agriculturii:

Interviu cu tovarășul ing. Vasile Bratu, director al Direcției generale de aprovizionare tehnic-materială din Consiliul Superior al Agriculturii

— Comparativ cu anul 1965 — ne-a spus tovarășul Bratu — în anul 1966, ca urmare a măsurilor luate de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, aprovizionarea cu piese de schimb necesare reparării și întreținerii tractoarelor și mașinilor agricole s-a îmbunătățit. Totuși, așa cum a semnalat și ziarul, unitățile agricole întîmpină încă greutăți în procurarea unor repere importante ca urmare a nerespectării obligațiilor contractuale de către unele uzine furnizoare. În zilele de 4 și 5 ianuarie 1966 specialiștii de la Consiliul Superior al Agriculturii și de la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini au ana-

ION ȘERBU (Continuare în pag. a III-a)

Miniaturi „COPIII” FABRICII LA MATURITATE

Zilele trecute la cabinetul tehnic al Fabricii de confecții și tricotaje București a avut loc o interesantă adunare. Desi cele discutate n-au avut un caracter pur tehnic ele sînt de o mare importanță.

Aici, la această adunare am avut prilejul să văd fața de părinte grîfului a unui fabric. Din cei 3000 de tineri cîți are fabrica 427 sînt elevi la seral și la fără frecvență. La fabrica de confecții, s-a încetăținit o tradiție: periodic muncitorii cu ghiozdan sînt controlați și asupra activității lor școlare. În chip de părinte, fabrica își adună copiii școlari, îi felicită, îi dă ca exemplu pe cei silitori și-i „mustră” pe cei care...

La adunarea de la cabinetul tehnic au fost chemați toți elevii din clasa a XI-a, 50 la număr, pentru ca fabrica să știe care e situația lor școlară, acum la sfîrșitul primului semestru încheiat la 28 ianuarie.

Este foarte firesc această severă grijă a colectivului, față de tinerii săi elevi. Exigența fabricii nu se rezumă numai la produsul care-i poartă marca ci se extinde asupra a tot ce e legal de numele ei. Și în cazul discutat, dacă un tânăr muncitor de la „confecții și tricotaje — București” reprezintă numele in-

reprezinderii la o școală, atunci trebuie să fie cel puțin un elev bun.

La înfîințarea de la cabinetul tehnic, ca de obicei, cei harnici au fost felicitați: de pildă Zoe Knezi, care pe primul trimestru are doar o singură medie de 8, restul numai 9 și 10, Maria Moise, Maria Eremia și alții: cei slabi au fost aspru mustruți și „puși la colț” de opinia colectivului.

Cei 50 de elevi se află în fața maturității. Fabrica de confecții și tricotaje-București dă și în acest an o clasă întreagă de muncitori baccalaureali. Elevii muncitorii li s-au asigurat condiții optime de învățătură. La această adunare au fost luate în discuție altele și altele măsuri menite să garanteze luarea examenului de maturitate de către toți elevii clasei a XI-a.

Dar rolul de călăuzitor al colectivului tînteste mult mai departe. Cei 50 de elevi, care se află acum în pragul maturității, sînt îndrumați spre facultatea de textile. Mulți dintre ei vor fi viitorii ingineri ai fabricii.

Dar pînă atunci mai e destul de mult. Decandată înfîm de părinte a fabricii bate emoționată: cum se vor prezenta copiii la maturitate?

ST. HARALAMB

Așa-1 hora românească

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

Tovarășului CHIVU STOICA Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

București

Dragi tovarăși, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Prezidiul Sovietului Suprem și Consiliul de Miniștri ale U.R.S.S., exprimă Comitetului Central al P.C.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, întregului popor român și dv. personal, sincere mulțumiri pentru felicitările cordiale și urările de bine transmise cu prilejul aselenării cu succes a stației automate sovietice „Luna 9”.

L. BREJNEV
N. PODGORNII
A. KOSIGHIN

Premiile
Uniunii
Scriitorilor
pe anul
1965

TREI TINERI SCRIITORI

Zilele trecute presa a anunțat numele celor ce au primit premiul Uniunii Scriitorilor. Premiile au încununat cu promptitudine cele mai valoroase creații literare ale anului 1965. Între cei premiați sînt și cîțiva scriitori tineri pentru care premiul constituie o confirmare și un îndemn la seriozitate.

Jeri seară a avut loc la Casa Scriitorilor festivitatea de înmînare a premiilor. A vorbit scriitorul Zaharia Stancu, președinte al Uniunii Scriitorilor, despre semnificația evenimentului.

În rîndurile care urmează prezentăm trei dintre premiați.

ION ALEXANDRU

Ambiția tinerilor poeți, a celor talentați, e nu numai de a ocoli poezia, locurile comune, între care mai cu seamă „ilustrația” lirică, dar de a le și situa, cu malicie ce nu mai e doar juvenilă, sub dioptri zdrobitoare. Ei propun o fertilitate reinterpretare, uneori polemică, a miturilor, istorice dar și... subiective, căutînd cu ferocitate noi sensuri umaniste. Cîștigul indiscutabil pe care-l aduc acești tineri literari români e în adîncimea cunoașterii pe care o năzuiesc, unii punînd gravitatea surisului imperceptibil ironic alții, dimpotrivă, adoptînd măsca unei conștiințe încruntate, împovărate de întrebări. Între aceștia din urmă este Ion Alexandru, căruia nu e greu să-i observăm un nonconformism fertil, atitudinea în fond esențială la oricare poet adevărat care nu și-a propus niciodată să bătătorască asfaltul.

Autorul, poate, al celui mai substanțial volum de versuri din ultimii ani e un temperament dramatic ce simte coplesitor povara răspunderii de a trăi purtată cu o demnitate orgolioasă, zîmbind numai acolo unde, și atunci cînd este cazul. Poetul pare a-și zîmbi mai mult sieși, arătîndu-ne un chip aspru, cu ridurile experienței abia crescînd pe neteda pielei a adolescenței. Aspiră la lui nu e de a se așzude ori corecta cu dresuri culete, ci de a le expune închipuindu-l, metaforic, semne de întrebare ale existenței. Trezind peste ușoara afectare a gravității e de reținut, înaintea acesteia sinceritatea tonului, privirea voluptuoasă în adîncuri, parcă fugărită de conștiința surgerii timpului. E în cele mai multe versuri un optimism al adîncurilor, adică puterea de a reflecta la condiția umană sînd, în rînd cu Labis, complexe stări interioare. E peste tot o nobilă spaimă de perisabilitatea lucrurilor aflate sub teribila macerare a timpului, dar atitudinea adoptată e încrederea neîmbitoare în forța omului. Rezerva poetului față de eternitatea lucrurilor determină chiar titluri aparent cuioase „Cum să vă spun”, „Viața, deocamdată”. Instabilitatea materiei a cărei trecere e plîns cu vași tonuri blagiene duce la afectarea unei ușoare nesigurăți, departe de anxietățile lipsei de echilibru, dar corespunzătoare unei atitudini de cunoaștere a universului. Schimbarea regnului său osificarea lui nu produce spaime, ci regret, nostalgii cu aer conceptual. Ion Alexandru e poetul unei experiențe pe care și-a însușit-o prin structură și nu mimînd cutare modalitate, modernă ori ba, înțelegînd mai bine ca mulți alții că adolescența nu e, în artă, „perioada critică” de acumulări privite, de aceea, cu indulgență, ci conșanța fertilității cu o mîncă în care pași rari au lăsat cîteva urme eterne. Din aburii celor dinții zboruri iese imaginea poetului care-și ia în stăpînire cu tenacitate orgolioasă materia versurilor lui: „Nici nu cred că este poezia — afirmă poetul într-un interviu recent — altceva decît o „obsesie” continuă, ce din cînd în cînd se încalără cu un fapt din propria experiență și-l palmuie pînă îi descoperă ultimul său resort. Din capul locului, să zicem că ești o lar. Trebuie să frămînti atîta pămîntul pînă ce prin firele sudorii se văd ulcioarele în lutul încă inform, necopt și umil”.

C. STĂNESCU

ȘT. BĂNULESCU

Prima întrebare ce se poate pune relativ la un premiu e asupra îndreptării lui și sînt puține, foarte puține, cazurile în care un premiu obținut sufragiul majorității. Cartea lui Ștefan Bănulescu Iarna bărbăților e dintre aceste puține, și premiul, conferit cu promptitudine, confirmă un scriitor a cărui carte de debut anunță o operă de dimensiuni mari. Asemenea publicului, critica a fost și ea unanimă în a recunoaște valoarea cărții. Ea a remarcat maturitatea cu totul neobștuită de debutului, siguranța stăpînirii mijloacelor. Scriitorul a fost asociat marilor nume ale literaturii române și, ceea ce e demn de notat, aceștia sînt scriitori de un accentuat specific național (Sadoveanu, Blaga). Depistarea elementelor comune de specific a fost luată de cîtiva drept „invenție”. Ștefan Bănulescu reprezintă însă un univers artistic autonom, structural înrudit cu altele. De aici, din impresia pe care o dă repetarea unei structuri ideologice și artistice nu se poate hotărî influența. Cuvîntul în înțeles comun pune pe cel influențat în poziție epigonică și nu s-a observat că aprecierea superlativă a operii nu poate conviețui cu cealaltă. Lipsa de precizie a referințelor vine și dintr-o analiză încă aproximativă a cărții. Critica a scos doar exclamații de surpriză și de entuziasm, a indicat un nou univers artistic, a marcat în el cîteva puncte de reper, dar sondajul n-a mers încă mai departe. Iarna bărbăților prezintă un univers finit, specific scriitorului, care și-a găsit de la prima carte matca stilistică. Fenomenul e și el destul de rar și însoțeste de obicei talentele autentice. Ezitarea criticii de a trece la disocieri analitice mai adînci poate fi și din pricina că aceste nuanțe au datul poeziei inefabile; par inanalizabile din pricina densității lor. Ele dau cititorului sentimentul înăntării pe ape a aibergurilor, care ascund sub apă triplul volumului din afară, și tentația cea mare de a pătrunde în acest univers subteran al operii mai greu sesizabil. Lectorul privește din afară eforturile unui proces de germinare care se petrece la mari adîncimi. Creația lui Ștefan Bănulescu e în grad înalt livrescă și măiestria lui e de a subtiliza cu artă nucleul ideologic. Aș zice chiar că nuanțele nu sînt altceva decît ilustrarea unor concepte la a căror formare au colaborat, identic, literatura și istoria națională. Proza pe care o agreează și o practică, e cea obiectivă (idolul probabil: Liviu Rebreanu) în care autorul e mut, în locul său vorbind faptele. Postura autorului e filozofică, faptele sînt văzute în perspective cosmice, scriitorul nu comentează, nu vociferează, nu face ieremiade, ci e egal ca un gnom. Astfel de scriitori dau numai popoarele cu o existență cum îi place să spună lui G. Călinescu, imemorială, și din acest punct de vedere tinuturile de baștină ale scriitorului încep să merite o atenție specială. Omul, chiar e reprezentativ pentru operă. Rezervat, cu expresie cenurată, el are surprinzător fața bătută de vînturi a omului de munte și, ca și aceștia, puțin comunicativ, reducînd conversația, atunci cînd o acceptă, la esența lucrurilor. Confidențele sînt excluse și e deci de înțeles de ce omul poate să pară atât de absent din creația sa.

Desene de NEAGU RĂDULESCU

Premiul Uniunii Scriitorilor nu face decît să sublinieze o valoare care depășește accidentalul.

M. UNGHEANU

MARIN SORESCU

Ceea ce se releva la debutul editorial al lui Marin Sorescu era, mai înli, pericia integrată în stilul și atmosfera modelului parodiat, depășind mijloacele facile, strălucind cu o intuiție, trădînd creatorul autentic, în acele „cămări secrete” ale personalității — lirice sau mai puțin lirice — a celor ce au sîrjit drept simple prețexți unei virtuozități certe. Se amuză, atunci, autorul de azi cu o personalitate lirică în alară de orice discuție, cu o iluzie poetică proprie asupra naturii și timpului, capabil să deseneze sentimentele în linii sigure, fără „rococouri lingvistice” inutile, presărind — cu suplețea alchimistului ce și-ar exersa „daturile”, în piețe publice — gingașie, bărbăție și un optimism tonic, neevitînd reversurile tragice ce pun, prin comparație, optimismul în lumină paternică.

Mediția lui Sorescu se îndreaptă spre momente decisive, se raportează permanent, bunăoară, la ireversibilitatea timpului, dar nu alunecă nici o clipă în pesimismul atarant care — fără un solid echilibru conceptual — ar li supraomenește de evitat. Poetul știe să se impace cu verdictul implacabil pentru că are — moștenite de la lecolul organic asimilat — sentimentul neizbit că nimic nu este gratuit în natură, că totul se înfățișează într-o firească și armonioasă continuitate. Autorul „Poemelor” știe să sublinieze cu o abilitate de virtuos („să arate cu degetul”, cum ar zice el însuși) ideile, concluziile sale asupra celor văzute și trăite, retrăgîndu-se discret din scenă (pe care o domină în tăcere) și exprimînd, umanizîndu-le și umanizîndu-le distanțarea pe care le-o conferă raportul dintre trecător și veșnic. Viteza incalculabilă a timpului o măsoară print-o melancolie splendidă: soarele „uite a și început să plîngă”. Pe fețele noastre, / Făcîndu-le frumoase și urle, / Făcîndu-le nașle și zi, / Făcîndu-le anotimpuri și ani”. Aceștia — nu teama că obșesivă logică a ireversibilității — aceeași umire în fața perfecțiunii naturii o relevă și versurile altor poezii, „Roata”, „Locușec într-o roată / Îmi dau seama de asta / După capaci / De cîte ori mă uit pe fereașta / În vîd / Cînd cu frunzele-n cer / Cînd cu alea „pămînt”. Biografia, viața și le are scrise pe stele și în soare — superb elogiul adus omului / În desăpărțire delințivă de ele o așeză sub semnul tristeții grave că aceste bunuri universale nu vor mai fi: „Zna — mă doare soarele / Iar noaptea luna și stelele / Mi s-a pus un jughe în noul de pe cer / Pe care pînă atunci nu-l observasem / Și mă trezesc la fiecare dimineață / Cu o senzație de înănt”. Despărțindu-se în asemenea dimensiuni, outoporetizîndu-se astfel, artistul își aduce stieși și omului, în genere, elogiul măreției și puterii, iar împăcarea cu gîndul că odată natura va rămîne o amintire frumoasă, cu care are o „asemănare... atît de perfectă” este dovada supremă a înălțării bărbăției și lămuririi inutile. Dominante de sentimentul timpului, versurile lui Marin Sorescu sînt o partitură demnă și dură pe o temă fundamentală a poeziei. Omul își urmează „Gînditor și cu minile la spate / Drumul cel mai drept cu puțină, ștîind că din spate / Cu viteza / Vine un tren / Care n-a auzit nimic despre mine”, care nu-l va ajunge niciodată, „Pentru că eu mereu voi avea un avans / Față de lucrurile care nu gîndesc” ștîind că „Sau chiar dacă brutal / Va trece peste mine, / Intotdeauna se va găsi un om / Care să meargă în fața lui / Plin de gînduri / Și cu minile la spate”. Este cuprinsă în aceste versuri, una din „cheile de boltă” ale poeziei lui Marin Sorescu.

NICOLAE DRAGOȘ

(Urmare din pag. 1)

și-a făcut temele. A specificat că nu va scădea nota celor care vor prezenta maculoarele pe care au încercat să-și rezolve problemele și n-au reușit. Responsabil de rînd și-au făcut datoria prezentînd situația exactă: cine nu și-a făcut tema, cine a încercat și n-a reușit. În recreație au fost însă acuzați că sînt prietori, că nu sînt buni colegi. De atunci au mai apărut și alte manifestări asemănătoare. De cite ori un coleg are curajul să-și susțină o părere care contravine opiniei majorității la un moment dat, să se ridice împotriva unor acte de indisciplină devine tinta ironiilor celorlalți. Din păcate unii uteciști au dezarmat și nu-și mai spun deschis părerea. Toate acestea ne-au pus pe gînduri și ne-au sugerat să organizăm o adunare generală în care să discutăm despre colegialitate.

Adriana Teveanu — secretara organizației U.T.C. a clasei a XI-a D: Sîntem colegi din clasa a VIII-a și ne cunoaștem bine între noi. Mulți sîntem prieteni și cred că vom rămîne și după absolvirea liceului. Folosim așa de des termenul „coleg” și în împrejurări atît de diferite, încît e s-a uzat, într-un fel, și parcă nu mai reprezintă pentru noi ceea ce ar trebui. Aparent sîntem buni colegi. Vorbim politicos unul cu altul, mai copiem temele unul de la altul, ne mai criticăm cîte o dată pentru că am aruncat cu buretele, sau am întîrziat la

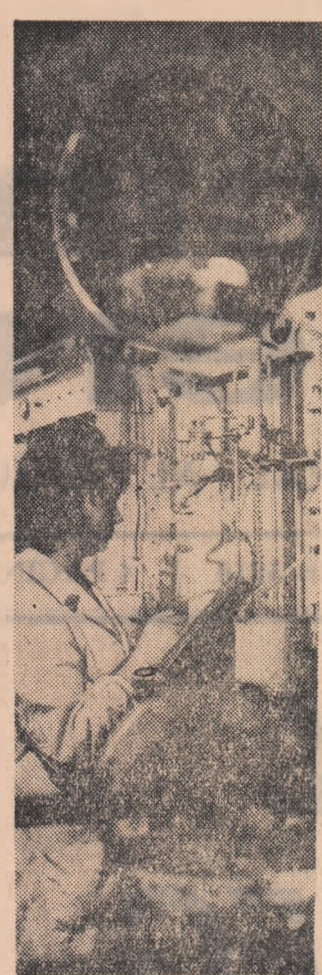
ore, dansăm împreună le reușim. Dar oare acestea sînt lucruri esențiale din viața noastră? Mă gîndesc că dintre noi 24 au rămas coregenți în trimestrul I. Nu pentru că n-ar putea să invite, ci pur și simplu pentru că învăț doar la materiile le care vor avea de susținut examenul de maturitate sau sînt legate de viitoarele lor profesii. Neulind poziție față de o asemenea atitudine înseamnă că, tacit, o aprobăm. Dar nu m-am gîndit pînă acum că această lipsă de combativitate afectează calitatea de bun coleg. Incercînd să răspund la ancheta dv faptele noastre îmi apar într-o lumină nouă, într-adevăr, nu ne manifestăm cu maturitatea necesară în toate împrejurările. Treceam pe lângă lucruri importante, le judecăm cu superficialitate în loc să ne sprijinim reciproc în chestiunile esențiale.

Helga Reng — clasa a X-a E1. În clasa noastră învală 42 de elevi. Dar nu sîntem un colectiv unit: fețele fac o grupă aparte iar băieții sînt la rîndul lor „împărțiiți” un grup de elevi disciplinați, iar alții la antipod. În acest ultim grup se disting cu deosebire trei elevi: Nicolae Renona, Valter Keler și Iosif Reter, care e utecișt. Pentru că cei mai mulți dintre ei obțin rezultate bune la învățatură cu destulă ușurință sub apreciază pe elevii care muncesc sistematic, turbură orele de clasă, fac fel de fel de glume în timpul lecturilor. Din această cauză mereu sîntem citați pe scoală pentru indisciplina. Departe de a-și manifestă

ta combativitatea unii dintre uteciști ori se antrenează, ca Reter, de ritul, la toate fetele de disciplină, ori rămîn în expectativă. Este chiar cazul secretarului organizației U.T.C. a clasei. Toți însă susțin că sînt buni colegi.

Gavril Sulhov — secretarul organizației U.T.C. a clasei a X-a E1: Într-adevăr, colega mea are dreptate. Înainte de a fi ales secretar, eram nelipsit din grupul celor care dominau clasa. Eram prieten cu ei pentru că sînt băieți capabili, cu preocupări interesante. Sînt însă indisciplinați. Decît să stric total prietenia cu ei am preferat să mă „neutralizez”. În felul acesta ei nu vor putea să susțină că sînt un rău coleg.

Elena Grujan — clasa a X-a B1: Viața colectivului nostru dovedește că adevărata colegialitate nu se poate manifesta fără principialitate, fără combativitate neajunsurilor din activitatea clasei, din viața personală a elevilor. Și la noi au existat manifestări de indisciplină dar au fost combătute la vreme și indisciplinați, lovin-du-se de poziția fermă a uteciștilor și-au revizuit atitudinea, s-au încadrat în viața colectivului. Avem colegi care și-au câștigat o mare autoritate, datorită comportării lor frumoase, seriozității în muncă, combativității lor. Așa sînt frații Lazarov, Robert Răduță și alții. Ei sînt considerați colegi buni pentru că trec cu vederea lip-

Secția din Cluj a Institutului de fizică atomică al Academiei Republicii Socialiste România. În laboratorul de abundență izotopice, Valeria Runcan urmărește purificarea unei probe în vederea unei analize izotopice

Foto: AGERPRES

Pregătiri pentru recensămîntul populației și locuințelor

De la Comisia centrală de recensămînt am fost informați că în întreaga țară se desfășoară intense pregătiri pentru recensămîntul populației și locuințelor, care va avea loc luna viitoare. S-au terminat, în cursul zilei de marți, instrucțiunile cu membrii comisiilor de recensămînt din orașele regiunii și raionale. La această acțiune au participat, în alară personalului organelor locale de statistică, aproape 150 de specialiști din Direcția centrală de statistică.

De asemenea, s-a terminat tipărirea unui mare volum de materiale necesare efectuării acestei importante acțiuni. Numai formularele de bază totalizează un tiraj de 24 milioane exemplare. Majoritatea acestor imprimări au fost expediate comisiilor locale de recensămînt.

Pentru informarea cercurilor largi despre modul de desfășurare a recensămîntului au fost tipărite broșuri, alise, pliante.

(Agerpres)

PE URMELE SCRISORILOR NEPUBLICATE

• „Mai bine mai tîrziu, decît niciodată”

Cibu Dumitru, elev în clasa a XI-a la Liceul nr. 2 din orașul Oltenița, locuiește în comuna Mitreni. Pentru a merge la scoală, el face zilnic naveta cu trenul, care de 9 km. Lunar își cumpără abonament C.F.R. de la casa de bilete ale stației Oltenița.

La 23 noiembrie 1965, controlorul de bilete de la trenul 8036, a reținut abonamentul elevului Cibu Dumitru. Totodată, în fața căldurilor, conductorul l-a apostrofat: — Umblu cu acte false? Ceretările făcute (dar numai după ce elevul Cibu Dumitru a scris ziarului nostru), a reieșit că abonamentul a fost eliberat cu numai cîteva zile în urmă și era valabil pînă la 14 decembrie. În zadar așteptat și înapoierea lui, deși a sesizat imediat organele C.F.R. Pentru a merge la scoală el a trebuit să cumpere zilnic bilet.

După aproape 20 de zile, în loc de abonament, elevul Cibu Dumitru primește o copie de pe procesul verbal și o amendă de 172 lei. Conductorul C.F.R. de la casa de bilete ale stației Oltenița, în loc să stabilească adevărul, fără alte cercetări, au cerut aplicarea amenzii, iar Direcția regională C.F.R. București a aprobat și a scris: „Amendat pentru fals”.

De unde a apărut falsul? Cercetările făcute (dar numai după ce elevul Cibu Dumitru a scris ziarului nostru), a reieșit că abonamentul a fost eliberat cu numai cîteva zile în urmă și era valabil pînă la 14 decembrie. În zadar așteptat și înapoierea lui, deși a sesizat imediat organele C.F.R. Pentru a merge la scoală el a trebuit să cumpere zilnic bilet.

De aici s-au ivit toate neplăcerile elevului Cibu Dumitru. Ele puteau fi însă repede înlăturate dacă organele C.F.R. cărora el s-a adresat ceretău o perativ cazul și nu lăsa să treacă prea multă vreme pentru a da o rezolvare.

Dar iată că Direcția regională C.F.R. București (aceiași direcție care a aprobat inițial aplicarea amenzii) ne-a comunicat: „Deoarece elevul Cibu Dumitru nu a avut nici o vină pentru greșala produsă, procesul verbal de contravenție a fost anulat”.

Elevului i s-a adus la cunoștință acest lucru acum cîteva zile.

Vorba proverbului: „mai bine mai tîrziu, decît niciodată”.

N. COTIGA

Atențiune, conducători-auto!

Pe drumul comunal Copăceni — Poieni, raionul Teleajean, în dreptul kilometrului 6+150 — ne-a informat co-respuzentul nostru voluntar D. Păduraru — este un pod. Acesta este însă uzat. Fîind seama că pe acest drum circulă mașini de tonaj mare care aparțin schelei petroliere Boldești, pericolul de accidente crește pe măsură ce repararea podului este tărăgînată.

Sesizînd acest fapt Sfatului popular raional Teleajean, ni s-a comunicat că într-adevăr podul de la km 6+150, de pe drumul comunal Copăceni — Poieni, are o stare de viabilitate „mediocră”.

Secțiunea de drumuri și-a prevăzut ca în anul 1966 să repare și să îmbunătățească din punct de vedere constructiv acest pod, pentru ca el să poată suporta autovehicule de tonaj mare.

Să sperăm că prevederea se referă la partea a anului 1966. Deocamdată însă „Atențiune, conducători-auto!”

Oră de lucrări practice în laboratorul de fito tehnie al Centrului școlar agricol Fundulea. Foto: AGERPRES

avem de curînd un nou profesor, foarte exigent, și în loc să muncesc mai mult, un grup de elevi lipsesc sistematic ceea ce este în fond o manifestare de lasitate), unii mai îndrăgesc să copieze etc. În tr-un fel nici nu ne puteam aștepta la acest lucru. Spiritul de combativitate nu trebuie să „funcționeze” doar în adunările generale, ci să fie o trăsătură a atitudinii fiecărui dintre noi. Acest lucru nu l-am realizat pînă acum, din păcate.

ba doar de valoarea materială a geamului. La urma urmei ea se putea recupera. A fost vorba de altitudinea unor tineri de 16-17 ani. A fost o dovadă de colegialitate? Nicidicum.

Tov. Maria Otea Mușu — profesoară — secretara organizației de bază P.C.R.: Aș vrea să-mi formulez răspunsul vestind o întîmplare din viața mea de elevă. Am avut o colegă din clasa I pînă la absolvirea liceului. Deșteaptă și foarte talentată, unele lucruri le făcea cu pasiune și cu o deosebită îndemnare. S-a apucat de gim-

CE FEL DE

pe scoală. Cred că mulți elevi din scoala noastră ar putea vorbi frumos despre spiritul colegial, despre ajutorul pe care îl oferii celui de lângă tine, în numele acestui sentiment. Ar găsi și exemple: „cum și-au ajutat un coleg care a fost bolnav, căruia timp de două săptămîni i-au dus lecțiile zilnic ca să nu rămîna în urmă cu învățatură”. Desigur că sînt asemenea manifestări colegiale despre care merită să se vorbească. Dar nu sînt singurele aspecte ale colegialității și mai ales colegialitatea nu trebuie să se manifeste doar în asemenea împrejurări. Ajutor

siv al ședintelor (eventual și acolo exercitat astfel încît să nu supere pe nimeni).

Sînt dirigită la clasa a X-a D2. În clasă s-a spart un geam. Au trebuit două săptămîni pînă să fie descoperit cel vinovat. Sînt multe aspecte de discutat. Două însă în mod deosebit. Mai întîi că cel în cauză s-a purtat ca un las, n-a avut curajul să recunoască — deși putea fi și un simplu accident — în al doilea rînd faptul că în treaga clasă s-a solidarizat în a ascunde pe vinovat, dintr-o concepție eronată asupra colegialității. Aici n-a mai fost vor-

pe scoală. Cred că mulți elevi din scoala noastră ar putea vorbi frumos despre spiritul colegial, despre ajutorul pe care îl oferii celui de lângă tine, în numele acestui sentiment. Ar găsi și exemple: „cum și-au ajutat un coleg care a fost bolnav, căruia timp de două săptămîni i-au dus lecțiile zilnic ca să nu rămîna în urmă cu învățatură”. Desigur că sînt asemenea manifestări colegiale despre care merită să se vorbească. Dar nu sînt singurele aspecte ale colegialității și mai ales colegialitatea nu trebuie să se manifeste doar în asemenea împrejurări. Ajutor

VIATA DE ORGANIZATIE

S-au scris mai bine de trei luni de zile la conferința pentru dare de seamă și alegeri a organizației U.T.C. de la Intreprinderea minieră „Barza”, regiunea Hunedoara. Timp suficient pentru ca noul comitet U.T.C. ales să-și stabilească un amplu plan de activitate politică pentru îndeplinirea hotărârilor luate de conferință. Cum stau lucrurile în această privință?

Așa cum era firesc, comitetul U.T.C., secretar Nicolae Pantea, a acordat atenția cuvenită principalelor prevederi din hotărâre: mobilizarea tineretului la întrecerea socialistă organizată de sindicat. Au fost inițiate interesante acțiuni cu cei 1800 de tineri care muncesc în întreprindere, subordonate aceluiași scop: al cunoașterii de către tineri a sarcinilor de producție, pentru îndeplinirea și depășirea lor. S-au organizat activități pentru întărirea disciplinei în producție, pentru combaterea absențelor nemotivate; tinerii au fost îndrumați la învățământul profesional organizat pe sectoare și meserii. Contribuția lor la realizările obținute, apreciază directorul exploatații, este deosebit de importantă, sute de tineri situându-se alături de mineții în vîrstă, în rîndul fruntașilor în întrecerea socialistă. Comitetul U.T.C., organizațiile de bază, sub conducerea organizațiilor de partid au știut să-și orienteze munca educativă în rîndul tinerilor în sensul dezvoltării la aceștia a pasiunii pentru muncă, a răspunderii pentru îndeplinirea cu conștiințioasă a sarcinilor profesionale.

În atenția comitetului U.T.C. au stat și alte prevederi și alte măsuri ale hotărârii conferinței de dare de seamă și alegeri. Unele însă au fost neglijate, nu s-au deus toate eforturile pentru îndeplinirea lor, rămînd în urmă doar hîrtie în creșterea dosarului. Este vorba despre activitatea cultural-artistică și sportivă, despre organizarea plăcută și educativă a timpului liber al tinerilor mineri. Se știe, nu spunem o nouă dată prin natura sa minieră este o muncă grea, după orele de sut, mineții trebuie să li se asigure acțiuni plătute, recreative. În cadrul conferinței s-a discutat mult, s-au făcut numeroase propuneri referitoare la acest capitol al muncii organizației U.T.C. În planul de măsuri s-au consemnat câteva sarcini și obiective concrete vizînd, pe acest plan, o activitate multilaterală și acțiuni deosebit de interesante.

În urma conferinței însă, nerilor mineri. Se știe, nu spunem o nouă dată prin natura sa minieră este o muncă grea, după orele de sut, mineții trebuie să li se asigure acțiuni plătute, recreative. În cadrul conferinței s-a discutat mult, s-au făcut numeroase propuneri referitoare la acest capitol al muncii organizației U.T.C. În planul de măsuri s-au consemnat câteva sarcini și obiective concrete vizînd, pe acest plan, o activitate multilaterală și acțiuni deosebit de interesante.

Măsurile sînt bune. Cum se îndeplinesc?

activitatea comitetului U.T.C. nu s-a îmbunătățit în această direcție. Așa cum afirmă secretarul comitetului U.T.C., tovarășul Nicolae Pantea, s-au făcut anumite încercări. E adevărat au existat câteva încercări, însă nici pe departe suficiente față de măsurile prevăzute în hotărârea adunării uestiților față de nevoile existente. În ultimele trei luni nu s-a organizat decât o singură „joiă a tineretului” și aceea prea puțin interesantă. Numărul tinerilor care activează în formațiile artistice a rămas același: 26, interesul lor pentru club n-a crescut, aici au loc rareori acțiuni atractive. „Ne pasio-

condiții. Nimic mai neadevărat. La Gurabarza a fost construit, după cum spunea, un club nou, modern, spațios care, folosit judicios, oferă posibilități optime pentru o varietate activitate cultural-distractivă. Pentru serile de dans ar putea fi folosite sălile Ateneului și cea de sport dacă acestea, după cum spunea tovarășul Pantea, n-ar fi mereu ocupate cu... sedințe. În apropiere, la 2-3 kilometri, se află orașul Brad cu resursele sale distractiv-educative dar care sînt tot atât de puțin folosite. Pe de altă parte, acest colț din țara moșilor, bogat în monumente și locuri istorice legate de trecutul de luptă al po-

porului, bogat în documente despre crunta exploatare a mineților în timpul regimului burghez-moșieresc, oferă multiple posibilități educative, dar ele sînt puțin folosite, puțin cunoscute de tineri. Ar fi putut avea loc, de asemenea, mai multe activități sportive dacă s-ar fi primit un ajutor substanțial din partea Consiliului U.C.F.S. Brad și a asociației sportive.

Am prevăzut multe acțiuni interesante, ne-am străduit să le organizăm, spunea tovarășul Pantea, însă n-am reușit pentru că n-am beneficiat de ajutorul necesar. Încercînd, de exemplu, să permanentizăm „joiile tineretului” și propunînd conducerii întreprinderii ca sălile de care dispunem să fie mai chibzuit întrebuințate pentru a ne reveni și nouă o dată la săptămîni sau măcar la două săptămîni, n-am găsit suficientă înțelegere. S-au găsit unii tovarășii să ne răspundă că nici ei n-au dansat cînd au fost tineri.

Într-adevăr, comitetul U.T.C. n-a beneficiat de întregul ajutor care era necesar să-l primească. Însă tot atât de adevărat este și faptul că nu s-a insistat suficient la forurile, competente, nu s-a cerut mai mult sprijin comitetului de partid pentru combaterea unor astfel de părerii greșite și nici biroului Comitetului raional Brad al U.T.C. De fapt, biroul comitetului raional își are partea sa de vină. Trebuia din proprie inițiativă să ajute noul comitet U.T.C. ales în organizarea interesantă și educativă a timpului liber al tinerilor mineri. Ceea ce nu s-a făcut pînă acum trebuie să se facă de aici înainte. O cerce pe peste 1800 de tineri care lucrează în întreprindere.

LAL ROMULUS

Hydrocentrala Bacău I. La cea de a II-a treaptă a cascadei de hidrocentrale de pe Bistrița sînt terminate construcțiile de beton ale uzinei și barajului. În prezent se execută montajul echipamentului hidroenergetic care va avea o putere instalată de 23 de megawați.

Foto: AGERPRES

Manifestări consacrate „Zilei ceferiștilor”

„Ziua ceferiștilor” și aniversarea eroicilor lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din ianuarie — februarie 1933 au fost sărbătorite miercuri după-amiază în cadrul unei adunări festive organizată de Consiliul sindical local al orașului București. În sala de festivități a Ministerului Căilor Ferate, unde a fost loc adunarea, erau prezenți tovarășii Dumitru Simulescu, ministrul căilor ferate, Alexandru Grecu, membru al Prezidiului C.C.S., președintele Uniunii sindicatelor muncitorilor din întreprinderile de transporturi și telecomunicații, Ion Savu, secretar al Comitetului orașenesc București al P.C.R., ceferiști participanți la grevele și luptele revoluționare din 1933, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, muncitori din unitățile C.F.R. și din alte întreprinderi și instituții bucureștine.

Despre semnificația și importanța evenimentelor din ianuarie — februarie 1933, despre realizările poporului nostru în anii șesenalului și succesele cu care ceferiștii împingă ziua lor, a vorbit tov. Aron Dudaș, adjunct al ministrului căilor ferate.

În încheierea adunării, a fost prezentat un program artistic susținut de formațiile de amatori reunite ale unor întreprinderi din raionul Grivița Roșie.

Adunări consacrate acestui eveniment au avut loc și în alte centre feroviare din țară.

În semn de omagiu adus eroilor ceferiști împușcați în dimineața zilei de 16 februarie 1933 la Grivița, au fost depuse miercuri dimineața coroane de flori la placa memorială din incinta Uzinelor „Grivița Roșie”.

De asemenea, au fost depuse coroane la placa din fața Palatului C.F.R.

(Agerpres)

Simplificarea formelor de vânzare a mărfurilor cu plata în rate

Conducerea Ministerului Comerțului Interior a aprobat miercuri noile instrucțiuni privind simplificarea formelor de vânzare a mărfurilor cu plata în rate. Potrivit acestor instrucțiuni formularele pentru dovezile de salariat se vor găsi nu numai la unitățile comerciale, ca pînă acum, ci și la organizațiile socialiste care le vor completa și elibera la cererea angajaților dornici să facă cumpărături în rate. Cu dovada întocmită, cumpărătorul se poate prezenta la magazin în cel mult 10 zile de la eliberarea ei. Livrarea mărfurilor se face imediat, concomitent cu completarea contractului pe care magazinul îl va trimite ulterior organizației socialiste din care face parte cumpărătorul.

În prezent instrucțiunile ministerului sînt difuzate în rețeaua comercială din întreaga țară.

(Agerpres)

Informații

Miercuri seara a părăsit Capitala, plecînd la Budapesta, o delegație condusă de Mihail Levente, ministrul comerțului interior, în vederea încheierii protocolului de schimb direct de bunuri de consum între ministerele de comerț interior ale celor două țări. Membrii delegației se vor documenta totodată asupra unor probleme de comerț.

Miercuri a sosit în Capitală Ansamblul de cîntece și dansuri Neo-Lao-Hakast din Laos.

Artiștii din Laos vor prezenta spectacole la București și în alte orașe din țară.

(Agerpres)

Crosiștii din lotul republican în timpul unui antrenament desășurat la Timișoara. Foto R. VASILE

SPORT ȘI-acum succes și în al 3-lea meci!

● Echipa masculină de volei Știința Galați, care se află în primul rînd al clasamentului, a învins-o pe echipa din România, „Asineres Sports”, campioană a Franței.

● Voleiboliștii români au cîștigat și de data aceasta cu scorul de 3-0 (15-13, 15-8, 15-11).

● Echipela Dukla Praga, internaționala Milano, TSKA Cerveno Zname Sofia și Juventus Torino s-au calificat în stadiul de finală ale turneului de fotbal de la Viareggio, rezervat echipelor de juniori. În meciul retur dintre internaționala Milano și Rapid București, disputat în localitatea Altopascio, la sfîrșitul timpului regulamentar de joc cele două formații erau la egalitate, „Asineres Sports”, campioană a Franței, cu 1-1. Italienii au cîștigat cu 6-3, mar-

PE SCURT

● Cîștigă 5 lovituri de la 11 m, față de două realitate de jucătorii români. Primul meci, după cum se știe, se încheiea nedecis: 0-0.

● Astăzi încep în Oslo campionatele mondiale de schi

BRAȘOV (prin telefon de la trismul nostru). — Adamache, despre care zărește din Barcelona au avut aprecieri laudative, a jucat parțial în primul meci, în care a marcat două goluri. Într-un meci deosebit de interesant, în care a marcat două goluri, învingînd pe echipa din România, „Asineres Sports”, campioană a Franței, cu 1-1. Italienii au cîștigat cu 6-3, mar-

● Comitetul de organizare a competiției ciclistice „Cursa Păcii”, care se va disputa anul acesta pe traseul Praga — Varsavia — Berlin, a primit pînă acum înscrisuri din partea fe-deratilor din țările Anglia, Italia, Franța, Danemarca, Olanda, Norvegia, R.D. Germană, R.F. Polonă și R.S. Cehoslovacă.

Steagul Roșu — Brașov a întrecut pe Espagnol Barcelona cu 4-2

acel capricios balon rotund, n-a cîștigat încă șase puncte în la voarea Steagului Roșu. În schimb în cele 45 minute de joc, Steagul Roșu a marcat două goluri. Într-un meci deosebit de interesant, în care a marcat două goluri, învingînd pe echipa din România, „Asineres Sports”, campioană a Franței, cu 1-1. Italienii au cîștigat cu 6-3, mar-

tras de timp, „obstrucție” sancționată prompt de arbitrul ugoslav Varadinac, care a presat un arbitraj autoritar, competent) n-au fost de ajuns pentru desamănarea echipei calificate și s-a procedat la... „prelungiri” (tragere la sorți pentru locul unde se va desfășura al treilea meci).

Sorții sînt răspîștite pe băștile de la poalele Timpel, acordîndu-le la voarea de a juca această vîntului meci. Data va fi stabilită în zilele următoare.

E greu la sfîrșitul unei asemenea partide, realitate dramatică, desfășurată pe un teren aproape complet desundat, să remarci individualități. Evident, merite deosebite au avut Ivăncescu, Pescaru, Goran — autorii celor 4 goluri, câștiguri de înșă au evoluat bine Jenei, Campo și Necula.

Și acum, cu gîndul la cel de al treilea meci, urmează bătăliile brașoveni din toată înimă, succes mai departe!

VASILE RANGA

gata rezolvate. Le lua cu zîmbetul pe buze, cu grație ca și cum i se cuveneau. Și noi eram mulțumii că li puteam fi de folos. Cam așa a învățat în ultimele clase de liceu. Pe parcurs a abandonat și muzica și gimnastica și matematica. Împinsă de noi și „ajutată” a luat bacalaureatul și s-a înscris la facultate. Aici nu l-am mai putut fi de folos, iar singurul nu se putea descurca. Chiar dacă ar fi început să muncească — lucru cu care nu era obișnuită — li lipseau cunoștințele de care avea nevoie. A început să lipsească și a fost exmatriculată. Ne mai aștin precu-

de a fi pierdut cei mai pretioși ani din viață.

Tov. Dușan Sablici — directorul liceului: Recent am organizat împreună cu comitetul U.T.C. o sedință a activității U.T.C. din liceu, în care ne-am sfătuit cum să acționăm mai bine împreună. A reieșit din această discuție că lipsa de combativitate, îngăduința față de repete aceleși manifestări negative. Dar a mai reieșit un lucru: destui membri ai activității sînt ei înșiși lipsiți de combativitate, îngăduitori cu ei și

greutăți colectivului. Nu are altă absențe nemotivate, în ciut să fim nevoiți să-l exmatriculăm. Dar clasa așteaptă această decizie a școlii. Va răsufla ușurată cînd va scăpa de acest coș încomod. Pe de altă parte, chiar în muncă instructivă sînt porțile pe unde se pot strecura destule neajunsuri. Iată, de pildă, copiatul temelor: este o încercare de a-ți însuși munca altuia, fără îndoielă, dar uneori este dictată și de nepriceperea de a învăța. Foarte mulți elevi nu știu să învețe (dar în frîm mă mari) și din teama de a nu se prezenta cu lecțiile nefăcute,

și tovarășie, în strînsă legătură cu viața și atitudinea colectivului respectiv de elevi. Desigur că mai avem încă multe de făcut pentru creșterea combativității elevilor, pentru statornicirea unor relații cu adevărat colegiale între ei. Esie o preocupare permanentă a noastră.

Mă gîndesc că trebuie să pornim de la lucruri, aparent elementare, lămurind mai întii ce înseamnă a fi bun coleg. Va trebui să-i ajutăm pe elevii să înțeleagă că principala formă de manifestare a colegialității este să veghezi ca colegul tău să învețe, să învețe bine, îndeplindu-și astfel cea mai importantă sarcină a sa. A fi bun coleg înseamnă a-ți ajuta tovarășul, nu oferindu-i temele gata făcute, ci sprijinindu-l să înțeleagă ceea ce învață, împărțindu-și din experiența ta de muncă, ajutîndu-l să biruie acțiunile lui: este o încercare de a-ți însuși munca altuia, fără îndoielă, dar uneori este dictată și de nepriceperea de a învăța. Foarte mulți elevi nu știu să învețe (dar în frîm mă mari) și din teama de a nu se prezenta cu lecțiile nefăcute,

Tovarășul Marinco Todorov — profesor — secretarul comitetului U.T.C.: Într-adevăr, u-noori, relațiile dintre elevii claselor noastre nu se bazează în întotdeauna pe principialitate, pe combaterea fermă a neajunsurilor, a manifestărilor negative. Așa cum s-a semnalat sînt chiar și cadre de organizație și uestiști care fac concesii punctelor de vedere înafiate în numele așa-zisei colegialități. Comitetul U.T.C. cunoaște și luptă împotriva acestei situații. Pornind de la adevărul că o constiință politică înaintată generează o atitudine fermă, combativă, noi acordăm o mare atenție studiului documentelor de partid, informărilor politice, organizăm întîlniri cu activiști de partid și de stat. De asemenea, în numeroase adunări generale s-a discutat despre colegialitate, prietenie

Jane Fonda în „Duminică la New-York”

TOM JONES rulează la Patria (orele 9,30; 12,30; 16,15; 19; 21,30); București (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Peroviar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,15; 21,15); Modern (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30); DEPĂȘIREA, completare și ACUM PUTINĂ GIMNAS-TICĂ rulează la Festival (orele 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15); Floreasca Program pentru copii (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30); Rahova (orele 10,30; 13,30; 16; 20,30); PROCESUL ALB rulează la Republica (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15); CALEA VICTORIEI sau CHEIA VISURILOR, completare, BĂIATUL ȘI FURTUNA rulează la Luceafărul (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45); Excelsior (orele 10; 12,15; 15,30; 18; 20,30); CE S-A ÎNTIMPAT CU BABY JANE? rulează la Sala Palatului (orele 16,30 și 20), Capitol (orele 9,30; 12,15; 15,30;

Un răspuns care cere alte răspunsuri

(Urmare din pag. 1)

lizat situația livrării pieselor de schimb pentru tractoare și mașini agricole și a unor utilaje pe anul 1965, precum și situația reparatilor date de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini pentru fabricarea pieselor de schimb prevăzute în planul pe anul 1966. S-a înfocmit atunci un protocol din care reiese că uzinele furnizoare au încheiat anul 1965 cu 50 de reperi restante la piesele de schimb pentru tractoare și cu 46 de reperi restante (în proporție de 30 pînă la 90 la sută) la mașinile agricole. Cea mai mare parte dintre acestea, mînisterele au angajat să recupereze în primele luni ale anului 1966. La data de 5 februarie s-a făcut o analiză în comun cu uzinele furnizoare privind realizarea sarcinilor din protocolul încheiat și a studiului livrărilor pe anul în curs. A rezultat că situația continuă să fie nesatisfăcătoare. La tractoare, de exemplu, din 15 reperi restante din 1965, 7 încă nu erau recuperate la 1 februarie 1966. Uzina Electroprecizia — Săcele trebuia să recupereze 1457 bucăți mase magnetice și nu a recuperat niciuna. Asemănător se petrec lucrurile cu 119 colectoare și cu alte piese. Unele greutăți împingîm și din partea Uzinei de reparații de mașini agricole. Cred că e suficient un singur exemplu. Convenim că în lunile ianuarie și februarie uzina să recupereze 2479 bucăți disc ambreiaj — reper 2516 013 — și nu ne-a livrat pînă acum niciunul.

Cele mai mari greutăți le împingîm unitățile în punerea în stare de funcționare a semănătorilor de porumb 2 SPC și a mașinilor de împăștăc, insecto-fungicide. Uzinele Semănătoare mai au de recuperat 118 bucăți ax principal dreapta care, conform protocolului, trebuiau livrate în luna ianuarie.

— Care este stadiul îndeplinirii obligațiilor contractuale pe anul 1966?

— Din situația întocmită la 10 februarie de delegații noastre, împreună cu conducerea unităților furnizoare, rezultă că livrările pieselor de schimb în prima decadă a lunii februarie se desfășoară într-un ritm destul de lent. Astfel, dacă la data de 1 februarie uzinele ce produc piese de schimb pentru tractoare se aflau în restanță cu livrările la 80 de reperi. La 10 februarie numărul reperelor restante a crescut. Restanțe mari au Uzinele Tractorul — Brașov, Uzina mecanică — Sinaia, Uzina mecanică Plopeni, Uzina „6 Martie” — Zărnești, de pildă, nu a executat și livrat nici o piesă din cele 18 reperi contractate pentru mașina de stropit M.S.P.P. Restanțe mai au și Uzina Ventilatorului „Etna Toplet”, întreprinderea de unelte și scule — Brașov și Semănătoarea — București.

— Toate reperatele de care ați amintit sînt necesare reparării utilajelor agricole ce vor fi folosite la lucrările din campania de primăvară?

— Cea mai mare parte da, și de aci decurg mari greutăți pentru că este vorba de tractoare, care sînt foarte solicitate și de cea mai usca terenul, și de semănătorile de porumb. Dar tot atât de urgentă e și livrarea pieselor de schimb necesare punerii în funcțiune a celorlalte mașini agricole ce vor lua parte la lucrările din apropiata campanie agricolă.

— Ce măsuri a luat direcția dv. pentru asigurarea unităților cu piesele de schimb necesare.

— Experiența anilor anteriori ne-a arătat că redistribuirea operativă a pieselor între baze este o metodă eficientă. Începînd cu 15 noiembrie, de două ori pe lună organizăm sedințe cu cadrele de conducere ale întreprinderilor noastre de aprovizionare și pe baza cererilor și a stocurilor operăm imediat redistribuirea pieselor, organizăm o dirijare precisă a noulor livrări. Pentru a cunoaște exact nevoia de piese de schimb a unităților, tovarășii din direcția generală și întreprinderile de aprovizionare iau parte la toate analizele privind desfășurarea lucrărilor de reparații care se organizează în regiuni. Cu această ocazie s-a discutat cu

unitățile și posibilitatea reconducătorii unor piese mai defectare. La principalele uzine furnizoare au fost trimiși delegați permanenți cu sarcina de a impulsiona livrările.

În perioada actuală, unitățile agricole lucrează intens la pregătirea tractoarelor și celorlalte mașini în trecut s-au folosit în compania lucrărilor de primăvară. Luna februarie constituie etapa finală a reparațiilor acestor utilaje și, în consecință, e necesar ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini — principalul furnizor al pieselor de schimb — să livreze fără întârziere piesele contractate. Răspunsul dat de Direcția generală de aprovizionare, prin materialul din Consiliul Superior al Agriculturii cererilor de piese de schimb a unităților S.M.T. și G.A.S., așteaptă alte răspunsuri — cel al uzinelor furnizoare.

De ce nu folosesc constructorii toate „cheile”

(Urmare din pag. 1)

Pe șantierele de construcții de locuințe din orașul Ploiești s-au mîndrit anul trecut prin absențe nemotivate, murtări de la o cheie la alta, fluctuții de pe un șantier la altul — 12 000 de zile-om, timp în care s-ar fi putut construi în plus circa 250 de apartamente.

Cauzele acestor fluctuații sînt multiple. E vorba atît de asigurarea unor condiții de muncă și viață pe unele șantiere, cît și de slaba muncă de educație care se desfășoară în rîndul constructorilor. Cea mai mare fluctuație există în rîndul tinerilor și chiar al absolvenților școlilor profesionale. Organizațiile U.T.C. și conducerea șantiereilor depun toate eforturile pe linia educării tinerilor constructori. Organizarea timpului liber al acestora nu constituie o preocupare de seamă a conducerilor de șantier și a organizațiilor U.T.C. Aceasta este una din cauzele — și asupra ei se acționează foarte puțin — pentru care există încă fluctuații pe șantier.

— Volumul de investiții din acest an — au arătat activitorii noștri — impune o productivitate mult mai susținută pe linia industrializării șantiereilor, a extinderii mecanizării, pentru creșterea continuă a productivității muncii și reducerea prețului de cost.

— Construcția blocurilor din panouri mari constituie viitorul în domeniul nostru, e de părere ing. NICOLAE POPESCU. Anul trecut noi am adus panourile de la București și ne-au costat mult bani. Consider că e absolut necesar să se urteze punerea în funcțiune a unității pentru producerea prefabricatelor din orașul Ploiești.

— Mecanizarea stațiilor de betoane și mortare este o doleanță, s-a exprimat ing. IONEL MISCĂ. Cu toate acestea, T.R.C. Ploiești întîrzie să acorde sprijinul care li se cere de altă timp. Așa cum sînt organizate în prezent, stațiile noastre de betoane și mortare au o productivitate scăzută și, din această cauză, consumul de manoperă pe mc de beton sau mortar este mult mai mare decît la alte întreprinderi.

Există însă și alte cerințe pe care constructorii le formulează față de ei înșiși dar și față de alții, pentru a organiza mai bună a muncii și, pe această linie, a extinderii mecanizării, pentru creșterea continuă a productivității muncii și reducerea prețului lor de cost.

În 1965 — relatează ing. ION BUCȘE, șeful serviciului producție — o parte din documentațiile ne-a fost predată cu întîrziere și incomplet. Neputînd fi studiată din timp nu s-a putut stabili cele mai bune soluții tehnice de construcție. Uneori proiectele prevăd materiale și utilaje care nu pot fi procurate. Alteori soluțiile indicate sînt greșite.

Constructorii au cerut pe bună dreptate ca proiectanții să elaboreze documentații complete, atît pentru lucrările de rezistență cît și pentru cele de finisaje deoarece a lucra după indicații de moment este o soluție fără rezultate bune. Pentru ridicarea gradului de confort al locuințelor, constructorii au propus elaborarea de proiecte de apartamente cu holuri mai spațioase, revederea suprafeței locuibile la apartamentele cu 2-3 camere în vederea redistribuirii ei mai judicioase, proiectarea și construirea de blocuri cu subsoluri în care să se amenajeze garaje și beciuri.

COLEG EȘTI?

pri comune ne-am depărtat de ea. N-am tielut povestea: fosta mea colegă este telefonistă într-un mic oraș și cred că oricine își poate explica de ce nu li dau numele. A fost o tînără care promitea cum se zice „dar care nu s-a realizat”. Și în nerezolvarea ei purtăm, foștii ei colegi, o vină serioasă. Nu numai că n-am împiedicat-o să se poarte așa dar am și încurajat-o cu false noștre colegialitate. Am un sentiment de vinovăție atît eu cît alți foștii colegi. Cea mai talentată dintre noi n-a realizat ceea ce putea realiza, duce povara regretului

față de cel din jur. Din această cauză nu se bucură de autoritate. Noi am discutat atunci foarte deschis: calitatea de secretar sau membru în comitetul U.T.C. nu te obligă numai să ublii note mari; poziția fermă, principială, o comportare ireproșabilă impun, dar greutatele fiecărui cuvînt, fiecărei acțiuni. Dar noi avem cadru de organizație care acoperă lipsurile, nu i-au poziție fermă față de elevii indisciplinați, nu combat, din proprie inițiativă, manifestările negative. Iată un fapt: în clasa a XI-a C există un elev care lipsește sistematic de la ore, este indisciplinat și creează

copiază. Necombătută la timp o asemenea practică poate deveni obișnuită. Dar aici trebuie să intervină și profesorul pe de o parte pentru a-i ajuta pe elevii lui note mari; de a învăța, de a munci independent, iar pe de altă parte pentru a nu lăsa ca încercarea timidă la început de a copia să ajungă deprindere. Sau un alt aspect. La lucrările scrise clasa nu primește același subiect: subiecte se dau pe rînduri de elevi pentru a nu se favoriza copiatul. Cu alte cuvinte, în loc să dezvoltăm prin toate formele muncii din școală răspunderea personală a elevilor, por-

Tovarășul Marinco Todorov — profesor — secretarul comitetului U.T.C.: Într-adevăr, u-noori, relațiile dintre elevii claselor noastre nu se bazează în întotdeauna pe principialitate, pe combaterea fermă a neajunsurilor, a manifestărilor negative. Așa cum s-a semnalat sînt chiar și cadre de organizație și uestiști care fac concesii punctelor de vedere înafiate în numele așa-zisei colegialități. Comitetul U.T.C. cunoaște și luptă împotriva acestei situații. Pornind de la adevărul că o constiință politică înaintată generează o atitudine fermă, combativă, noi acordăm o mare atenție studiului documentelor de partid, informărilor politice, organizăm întîlniri cu activiști de partid și de stat. De asemenea, în numeroase adunări generale s-a discutat despre colegialitate, prietenie

CINEMATOGRAFE

9,30 — 14 în continuare: 16,15; 18,30; 20,45); ULTIMA CALVAIDADĂ SPRE SANTA CRUZ rulează la Buzesti (orele 10; 12,15; 15,30; 18; 20,15); TRAGETII IN STANISLAS rulează la Cosmos (orele 14; 16; 18; 20,15); Vitan (orele 11; 16; 18,15; 20,30); VIZITA rulează la Bucegi (orele 9,45; 11,45; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Miori (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21; 23,15); Melodia (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21); CATIFEAUA NEAGRĂ — cinematograf rulează la Unirea (orele 16; 18,15; 20,30); ȘAH LA REGE rulează la Tomis (orele 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Flamura (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); STEAU BALETLUI rulează la Flacăra (orele 16; 18; 20); Aurora (orele 10; 12; 14; 16,30; 18,30; 20,30).

de peste hotare

Din viața
tineretului lumii

„O cursă dificilă“

Șomajul în rindul tinerilor absolvenți din Japonia

Primele zile ale primăverii coincid (sau mai exact spus, ar trebui să coincidă) cu împlinirea speranțelor absolvenților universităților japoneze. După ce au primit, la începutul lui februarie, diplomele de licență și consultat ofertele de angajare, foarte mulți dintre ei încearcă însă o mare dezamăgire.

Unul din cele mai informate cotidiane nipone „JAPAN TIMES“ nota că „niciodată în istoria Japoniei nu a fost atât de mare ca în acest an“. Potrivit datelor emise de Ministerul Muncii din Japonia, 50.000 din cei 160.000 de absolvenți ai universităților japoneze nu vor găsi de lucru. Majoritatea marilor întreprinderi au făcut cunoscut că nu vor angaja în această primăvară decât circa o pătrime din numărul de cadre tehnice superioare recrutate, normal, în fiecare din cei zece ani anteriori. 140 de întreprinderi dintre cele mai mari, în special din ramura metalurgiei și electricei au anunțat că nu vor angaja nici un nou cadru tehnic superior. Rectorul Universității Waseda din Tokio, una din cele mai renumite din țară și ai cărei absolvenți sunt foarte căutați pentru excelența lor pregătire, a anunțat că ofertele de angajare primite în acest an nu acoperă decât jumătate din numărul proaspeților licențiați.

„Japan Times“ scria, cu amară ironie că „pentru mulți absolvenți (japonezi n.r.) începe o cursă mult mai dificilă decât cele mai dificile curse de fond de la ultima olimpiadă“. E vorba, evident, de cursa pentru ocuparea unei slujbe. Ca o ilustrare a verității afirmatilor ziarului japonez, agențiile de presă relatează zilele trecute un fapt foarte edificator. Un absolvent al Universității Chuo s-a prezentat în concursurile pentru angajarea de funcționari la trei instituții din trei mari orașe. El a eșuat din cauza concurenței acerbe și a numărului foarte mare de candidați. În cele din urmă s-a dus în orașul lui natal din prefectura Yokosuka și s-a prezentat la concursul pentru angajarea de învățători. Spre marea lui decepție a constatat că erau înscrși 150 de candidați pentru 5 posturi vacante.

„După toate semnele, primăvara aceasta, sub umbra șomajului, va fi un anotimp al dezamăgirilor pentru mulți dintre tinerii absolvenți ai universităților japoneze.“

EM. RUCĂR

În Japonia se desfașoară o vastă acțiune a tineretului studios împotriva majorării taxelor în universități. Iată un aspect de la o asemenea manifestare: studenți alinați din panouri cu revendicările lor

Foto: JAPAN PRESS

Ancheta în „afacerea Ben Barka“

PARIS 16 (Agerpres). — Agenția FRANCE PRESSE relatează că Roger Frey, ministrul afacerilor interne al Franței, și Maurice Papon, prefectul poliției, au fost audiați marți, în calitate de martori, în afacerea Ben Barka. Frey a declarat președintelui Curții de Apel, printre altele, că „personajul numit Choutou era necunoscut de către serviciile sale și că nici un funcționar din departamentul său nu a avut legătură cu acest individ“. (După cum se știe, în legătură cu marocanul Choutou, colaborator apropiat al generalului Oufkir, ministrul afacerilor interne al Marocului, s-a presupus că acesta făcea parte dintr-unul din serviciile „paralele“ ale poliției franceze). Pe de altă parte, Frey a declarat că a avut cunoștință în mod oficial, abia la 4 noiembrie, de rolul jucat în afacerea Ben Barka de personalitățile marocane. În ce privește participarea la aceste acțiuni a persoanelor din subordinea sa, Frey a declarat că a cunoscut numai rolul jucat de

Interviul lui Fam Van Dong

COPENHAGA 16 (Agerpres). — Ziarul „Land of Folk“, organul P.C. din Danemarca a publicat un interviu al președintelui Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, Fam Van Dong, în care acesta demască așezata campanie de „căutare a păcii“, lansată de cercurile guvernamentale americane.

El subliniază, totodată, importanța căilor de soluționare a problemei vietnameze, propuse de guvernul R. D. Vietnam și Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Fam Van Dong își exprimă convingerea că solidaritatea popoarelor lumii și mișcările comuniste internaționale cu lupta poporului vietnamez îl va ajuta pe acesta să învingă agresiunea americană.

Greva metalurgistilor italieni

ROMA 16 — Corespondentul Agerpres, I. Mărgineanu, transmite: Miercuri au declarat o grevă de 24 de ore 120.000 metalurgisti din întreprinderile de stat și particulare. Greva este sprijinită de sindacatele afiliate celor trei centrale sindicale — Confederația Generală a Muncii din Italia, Confederația Sindicatelor Oame-nilor Muncii din Italia și Uniunea Italiană a Muncii. Urmează ca joi metalurgistii să-și continue lupta prin greve perlate. Tot miercuri au declarat o grevă de 24 de ore un număr de aproximativ 800.000 de muncitori din industria alimentară. De asemenea, continuă greva de 48 de ore a celor 40.000 de lucrători de la serviciile de construcții și întreținere a drumurilor.

Grele pierderi americane în Vietnamul de sud

Ieri dimineață patrioții sud-vietnamezi au lansat un puternic atac împotriva postului guvernamental de la Thanh Trung, provincia Quang Nam, situat la 11 km sud de baza aeriană americană de la Da Nang. Potrivit agenției A.P., forțele guvernamentale au suferit pierderi grele.

Potrivit știrilor din Saigon, circulația pe calea ferată, care leagă importanta bază americană de la Da Nang de orașul Hue din nordul țării, a fost practic paralizată în urma exploziilor minelor plantate de patrioți. Mai multe trenuri ce transportau echipament militar și trupe au deraiat.

Agenciile de presă semnalează, de asemenea, că în pro-

vincia Binh Dinh au continuat operațiunile militare.

Agencia de presă Eliberarea informează că, începând din luna mai anul trecut și pînă în ianuarie anul acesta, forțele patriotice sud-vietnameze au desfașurat 20 de bătălii de amploare, reușind să scoată din luptă aproximativ 13.000 de militari americani, 10 batalioane și 15 companii ale trupelor S.U.A. Tot în această perioadă au fost doborâte 160 de avioane de diferite tipuri și distruse 140 de mașini amfibii și tancuri, precum și 30 de alte vehicule militare.

Începând de la sfârșitul lunii mai anul trecut, Statele Unite au trimis întăriri masive în Vietnamul de sud. Astăzi, au fost dizlocate în Vietnamul de sud divizia I aeropurtată și alte trupe, au fost create o serie de baze militare importante ca cele de la Da Nang, Chu Lai, Qui Nhon, Pleiku, Bien Hoa și altele de unde intenționează să lanseze atacuri împotriva regiunilor eliberate. Forțele patriotice au reușit însă să zădărnicească tactica forțelor S.U.A. de a deține inițiativa în lupte, folosind diferite tactici ca atacurile ofensive, ambuscade, încercuirea și nimicirea atacatorilor, hărțuirea inamicului. Chiar și tacticile diviziei I aeropurtate au fost sortite eșecului. Aproximativ 3.000 de militari din efectivul acestei divizii au fost scoși din luptă, iar 74 de avioane au fost doborâte.

Pe scurt

● LA Galeria Schneider din Roma s-a deschis expoziția artistului plastic român Victor Roman. La vernisaj au participat artiști și critici de artă, personalități ale lumii culturale, un numeros public. Expozatele — sculpturi în piatră, lemn, bronz, precum și picturi — s-au bucurat de aprecierea vizitatorilor.

● DEPUTAȚII partidului E.D.A. au interpellat guvernul grec în legătură cu măsurile pe care intenționează să le ia pentru a pune capăt zborurilor avionelor americane cu încărcătură nucleară de bord deasupra teritoriului Greciei și a lichidării bazelor militare ale S.U.A. și N.A.T.O. din această țară. Atrăgînd atenția asupra pericolului ce-l reprezintă pentru viața locuitorilor Spaniei prăbușirea bombardierului american la Palomares, deputatul E.D.A. au cerut guvernului să interzică zborurile avionelor americane cu încărcătură atomică deasupra teritoriului Greciei.

● DUPĂ 26 de zile de criză ministerială în Italia, nu se poate spune că situația s-a limpezit prea mult. S-a ajuns numai la un acord de principiu între socialii și democrații creștini cu privire la „cazul Scelba“. Socialiștii au obținut retragerea candidaturii lui Scelba, dar au acceptat ca din guvern să facă parte doi reprezentanți ai curentului scelbian.

● AGENȚIA P.A.P. anunță că în urma tratativelor dintre delegațiile comerciale ale R. P. Polone și R. P. Albaniei, la Varșovia a fost semnat un acord între guvernele celor două țări în legătură cu livrările reciproce de mărfuri pe ani 1966-1970.

● ȘTIRILE de presă sosite din Republica Dominicană informează că la Santo Domingo au continuat incidentele. Totodată, continuă greva generală, care a intrat în cea de-a 6-a zi. S-a anunțat că greviștii intenționează să organizeze o demonstrație de protest împotriva prezenței trupelor interamercane în Republica Dominicană.

● AGENȚIA Taniug anunță că la 16 februarie s-a produs un grav accident de cale ferată pe linia Zagreb-Split. Potrivit datelor preliminare, accidentul s-a soldat cu 29 morți și un mare număr de răniți.

R. D. VIETNAM: Membri ai unui grup de autoapărare

stau de veghe

Țară a cauciucului și a fierului, micul stat african Liberia, cunoaște, de câteva zile, grave frământări sociale. Zece mii de muncitori, la o populație de 1.140.000 de oameni, au încrucișat brațele. Zece mii de muncitori în grevă, apărîndu-și drepturile, cerînd să li se acorde salariile cuvenite pentru munca grea pe care o depun. În bistrucile din New York ale unuia din cele mai mari trusturi americane „Firestone Tire and Rubber Company“ domnește o deosebită nervozitate: cei 10.000 de muncitori lucrează pe plantațiile de caucuc din Liberia, aparținînd acestui trust.

De două săptămîni, pe cea mai mare plantație din lume de hevea — arborele de caucuc — nu a mai intrat nici un cu-legător. Tapperul, muncitorul care culege sucii dintr-o căldare și-l duce la unul din punctele de recepție de pe plantațiile „Firestone“. De aici începe drumul cauciucului, vîrșat în niște rezervoare de beton armat, transportat apoi cu autocisternele la uzina de prelucrare primară a cauciucului și de aici spre portul de îmbarcare de unde la drumul altor continente. Timp de 10 ore tapperul se află pe plantație; și pentru aceasta obține un salariu de mizerie care nu-i asigură nici măcar hrana pentru o singură zi. Acesta în timp ce la bursele din New York, Londra sau Amsterdam, cursurile acțiunilor „Firestone“ sînt în creștere, aducînd dividende substanțiale acționarilor. Concesiunea acordată trustului american se întinde pe o perioadă de 99 de ani.

„Slăbiciunea fundamentală“

O altă bogăție a Liberiei este reprezentată de minereul de fier, avînd un conținut de 70 la sută fier. Numai rezervele de minereu din Munții Nimba sînt evaluate la aproximativ 200.000.000 de tone. Exploatarea se face după metoda la zi, minereul fiind scos chiar la suprafața muntelui. Dar și aici înfîntăm muncitori liberi, dar proprietari americani. „Lanco“ este numele societății care exploatează minereul de fier. Acțiunile ei se găsesc în posesia unuia din cele mai mari trusturi americane ale oțelului,

„Bethlehem Steel“ și a citorva firme suedeze și vest-germane. În registrele comerciale ale Liberiei se află înscris și un alt mare trust american „Republic Steel Corporation“, posesorul pachetului de acțiuni de control al companiei „Liberia Mining“.

Nu este de mirare că în aceste condiții Departamentul de Stat și-a manifestat recent „incintarea“ față de interesul pe care îl manifestă oamenii de afaceri americani în ce privește Africa. Astfel, în 1950, investițiile americane particulare în Africa se ridicau la 248 de milioane de dolari. În 1960, ele crescuseră la 877 milioane de dolari. În 1964, ultimul an pentru care Departamentul de Stat dispune de cifre complete, investițiile aproape că se dublară, ajungînd la totalul de 1.600.000.000 de dolari. Dar, așa cum a constat într-un articol publicat acum câteva zile „New York Times“, aceste investiții au „slăbiciunea fundamentală“, din punct de vedere al africanilor. Acești exprimare eufemistică, are în vedere faptul că majoritatea investițiilor au fost făcute în industria extractivă pentru exploatarea resurselor naturale din Africa și numai o proporție relativ mică a fost destinată întreprinderilor prelucrătoare. Exemplul Liberiei este semnificativ în această privință. „Din totalul investițiilor de 1.600.000.000 — scrie „New York Times“ — 630.000.000 dolari au fost destinați petrolului, în special în Libia, și 250.000.000 dolari industriei miniere, de pildă, în Liberia, unde există zăcăminte de fier și în Zambia, unde există zăcăminte de cupru. Numai 225.000.000 de dolari au fost consacrați industriei prelucrătoare, dintre care o mare parte în Africa de sud...“.

Așa că situația din Liberia trebuie apreciată în întreg contextul politic și economic din Africa, unde neocolonialismul își face simțită prezența pe calea acaparării bogățiilor naturale existente pe acest continent.

În ce privește lipsa unei industrie locale, există un exemplu clasic. Elegantul hotel „Ducor Palace“ clădit în grăd alți trei, dovădează că și pe acest pămînt african ideea că independența politică trebuie susținută de cea economică, prinde rădăcini.

ANDREI MINCU

„Ănsamblul „Ciocîrlia“ la Cleveland

NEW YORK 16 (Agerpres). — Continuîndu-și turneul în S.U.A. Ansamblul românesc „Ciocîrlia“ a prezentat la Cleveland, în fața a peste 3.000 de spectatori, un program de cîntece și dansuri populare.

În aceeași seară postul de radio-televiziune C.B.S. a transmis fragmente din spectacol prin rețeaua națională de televiziune.

Presa din Cleveland publică cronici elogioase la adresa ansamblului „Ciocîrlia“. Frank Hruby își începe articolul din ziarul „Cleveland Press“ intitulat „Balețul folcloric românesc are vitalitate și frumusețe“, cu următoarele cuvinte: „Puneți la un loc vigoarea fantastică și frumusețea lirică și aveți oglinda ansamblului românesc“.

R. D. GERMANĂ: Tineri schiori pe piturile de la Oberwiesenthal

După alegerile din 1962, mandatele din parlamentul austriac au fost repartizate astfel: Partidul populist — 81 mandate, Partidul socialist — 76 mandate și Partidul național-liberal (de extremă dreaptă) — 8 mandate. Primele două partide au alcătuit coaliția guvernamentală care s-a menținut la conducere timp de trei ani de zile — pînă la 23 octombrie 1965.

La această dată — în urma neînțelegerilor dintre partenerii coaliției cu privire la bugetul pe 1966 — cancelarul Josef Klaus a prezentat demisia cabinetului său. Demisia a fost acceptată, dar membrii cabinetului au rămas să se ocupe în continuare de treburile curente ale țării pînă la viitoarele alegeri parlamentare fixate — cu o anticipare de aproape 10 luni — la 6 martie 1966.

Pe măsură ce această dată se apropie, pe măsură ce campania electorală intră în faza finală, observatorii încearcă să determine ce schimbări va aduce scrutinul așteptat.

Pentru alegerile de la 6 martie și-au anunțat participarea — în afară de partidele reprezentate în vechiul parlament — Partidul comunist și

partidul înființat de fostul ministru de interne, Olah. Con-

nu dispersa voturile oamenilor muncii — să se pronunțe pentru candidații Partidului socialist.

Competiția principală este susținută de cele două partide ale coaliției guvernamentale. Desigur, fiecare dorește să obțină un număr suficient de mandate pentru a avea dreptul să formeze guvernul. Dar e puțin probabil că va obține unul din ele o majoritate absolută, pentru a governa sin-

litiei“ lăsînd să se înțelegă că ar avea în vedere și alte combinații.

Împotriva continuării actualei coaliții s-a pronunțat în mod expres Partidul național-liberal (de nuanță profascistă), adresînd conducerei Partidului populist o cerere în acest sens. Totodată, liderii populiștii s-au referit, deseori, la „pericolul frontului popular“, vizînd, desigur, sprijinul pe care Partidul comunist a anunțat că-l va acorda Partidului socialist.

În ceea ce privește partidul înființat de Olah, după ieșirea acestuia din Partidul socialist, comentariile sînt prudente. Gruparea lui Olah și-a desemnat candidații în toate cele 25 de circumscripții electorale. Presa apreciază că, deși nu are mari șanse, pentru Olah alegerile din martie vor însemna o verificare a influenței reale de care el dispune.

Vor schimba oare viitoarele alegeri configurația peisajului politic austriac? Cei mai mulți comentarii apreciază că vor exista unele modificări, dar că o surpriză de proporții nu pare de loc posibilă; în schimb se vor produce, fără îndoială, unele deplasări de mandate de la un partid la altul.

ION D. GOIA

Preludiu electoral în Austria

ducătorii P.C.A. au anunțat că vor depune o candidatură comunistă numai în circumscripția electorală IV, cu scopul de a asigura alegerea în parlament a unui reprezentant al comunistilor și socialistilor de stînga. Pentru celelalte circumscripții, în număr de 24, P.C. Austria recomandă alegătorilor săi în dorința de a

gur. De aceea problema cheie pare să fie stabilirea bazelor pe care se va funda o viitoare coaliție. Partidul socialist s-a declarat în favoarea continuării coaliției în forma în care ea a funcționat pînă acum. Conducătorii populiștii însă, în luările lor de cuvînt, au criticat ceea ce ei au numit „sistemul rigid și steril al coa-